

Kryger: Når jeg har stillet dette spørgsmål til den højtærede finansminister, er det ikke, fordi jeg har overset ministerens udtalelse under toldforhandlingerne i det høje ting, hvor ministeren gav udtryk for, at han gerne så en løsning på spørgsmålet om de afgiftspligtige varer på de korte ruter på Øresund, men fremhævede, at man jo skulle have svenskerne med. Jeg vægrer mig nu ved at tro, at svenskerne ikke skulle være til at få i tale i dette spørgsmål, således som forholdene efterhånden har udviklet sig.

Under forhandlingerne i Nordisk parlamentarisk Komité for friere Samfærdsel har sagen været til behandling på sidste toldmøde i Rörås i september 1959, og styrelsen var dér blevet enig om, at det ville være gavnligt med fælles regler. Jeg har ikke nærmere kendskab hertil, men måske den højtærede minister kan oplyse tinget om, hvorvidt disse forhandlinger vil føre til noget resultat.

Vi går nu ind i forårsmånederne, og der planlægges oprettelse af den ene nye rute efter den anden. At disse ruter ikke dækker et normalt trafikalt behov, fremgår med tilstrækkelig tydelighed af annoncerne, hvor der f. eks. tilbydes rejser over Øresund til en pris af 2 kr. 60 øre ved køb af 10 returbilletter. Det siger sig selv, at disse forhold næsten med nødvendighed må føre til, at svage sjæle — og heriblandt mange unge mennesker — fristes til et umådeholdent drikkeri med dettes velkendte triste følger. Blandt færgepassagererne er der som bekendt mange bilister, hvilket ikke gør sagen mindre ømtålig, og herom har retssager allerede talt deres alvorlige sprog. Det er ikke statsbanerne, jeg er inde på her; men det er ikke så forfærdelig længe siden, at der faldt en ret alvorlig dom ved Helsingør ret, hvor en chauffør vedkendte, at han på overfarten havde nydt adskilligt mere, end han altså kunne tåle, og det medførte, at han kørte et barn ned, da han kom i land. Vi ved også, at dette ikke er et enkelt tilfælde, og den højtærede finansminister er sikkert enig med mig i, at når man på land tager hårdt fat på al misbrug af stærke drikke, må staten ikke være medvirkende til, som den faktisk er det med disse lave spirituspriser, at fremkalde sådanne uheldige tilfælde.

At man også på nærmeste sagkyndigt

hold erkender spørgsmålets alvor, fremgår af en ledende artikel i Dansk Sø-Restaurationens Forenings Medlemsblad, hvori man bl. a. gør opmærksom på den uhyggelige situation, der ville opstå, hvis der indtraf en katastrofe med et af de overfyldte skibe. Den i reglen yderst fåtallige besætning ville stå næsten magtesløs i forsøget på at redde de mange hundrede passagerer, hvoraf måske halvdelen er mere eller mindre berusede.

Jeg tror, det er på høje tid, at der nu, inden yderligere ulykker er sket, tages et initiativ til at bringe spiritussalget på Øresund ind i fornuftige og anstændige rammer, og jeg opfordrer den højtærede finansminister til at tage dette initiativ, idet jeg både håber og tror, at der er veje og midler til at nå et tilfredsstillende resultat.

Jeg er ganske indforstået med, at man i øjeblikket også fra svensk side er klar over, at hele dette store salg, som der faktisk finder sted, er blevet til ulykke for adskillige. Jeg ved godt, at man ved forskellige lejligheder har sagt, at det er kun så lille en procent, det kommer til at ramme, men det er jo en kendsgerning, at den lille procent somme tider er den farligste, og derfor henstiller jeg meget til den højtærede finansminister, at man får dette forhold ændret.

Finansministeren (Kampmann): Om sagens realiteter er der vist ikke stor uenighed mellem det ærede medlem og mig. Det ærede medlem ved formentlig, at så snart jeg blev finansminister, overvejede jeg at ophæve denne afgiftsfrihed. Jeg kan ikke sige, at denne stilling til spørgsmålet er blevet modtaget med særlig stor begejstring alle vegne; tværtom blev jeg i flere år ganske hårdt angrebet i den anledning. Jeg har ikke skiftet overbevisning og har fra tid til anden tilkendegivet dels ved forhandlinger gennem toldstyrelsen, dels på ministerplan over for svenske kolleger, at jeg gerne så afgiftsfriheden ophævet. Det er hidtil ikke lykkedes at blive enige om dette spørgsmål.

Jeg skal gerne på den givne foranledning prøve, om det nu kan lykkes. På grundlag af de erfaringer, jeg har, tror jeg ikke, man skal være alt for optimistisk.

Kryger: Jeg takker den højtærede finansminister for svaret. Jeg har altså indtryk